

DESIDERATA

Drodzy Wychowankowie,
przed laty natknęłam się na piękny tekst -
swego rodzaju przepis na szczęśliwe życie. Wyciąłam
go i wkleiłam do mojego „zeszytu przemyśleń” ☺.

Ciekawe, czy go znacie?

Ten tekst to „Dezyderata” (Desiderata)
napisana przez Maxa Ehrmanna. Utwór powstał
w 1927 roku, a w 1933 roku autor złożył go w formie
życzeń bożonarodzeniowych swoim przyjaciołom.

W 1948 roku wdowa po Ehrmannie
opublikowała go w tomiku „The poems of Max
Ehrmann”, skąd w 1950 r. trafił do gazetki parafialnej.

Taką właśnie drogą poemat „Dezyderata” trafił do kultury masowej.

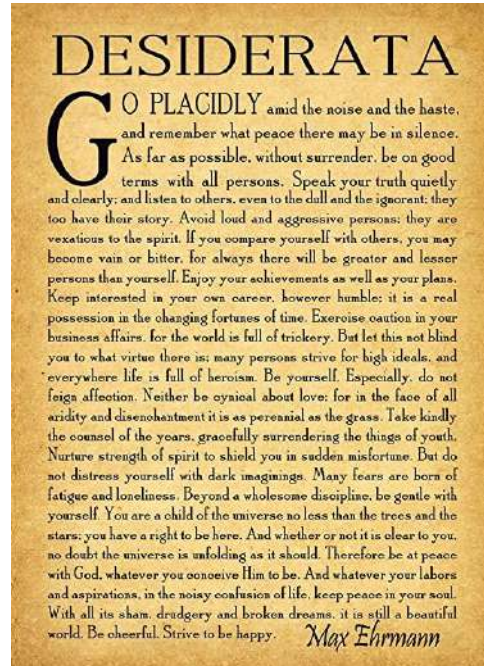
Szukając informacji o „Dezyderacie” można spotkać się z pogłoską na temat
anonimowego autora i błędną datą powstania utworu (1692 rok).

Sytuacja ta związana jest z tym, że pierwsza strona gazetki, na której znajdował się
tekst, miała stopkę z informacją: „Stary kościół św. Pawła” i datą 1692 (w rzeczywistości to
data powstania parafii). Wskutek częstego kopiowania jedynie tej strony, informacja zaczęła
być błędnie interpretowana.

DEZYDERATA.

„Krocz spokojnie wśród zgiełku i pośpiechu - pamiętaj jaki pokój może być w ciszy.
Tak dalece jak to możliwe nie wyrzekając się siebie, bądź w dobrych stosunkach z innymi
ludźmi. Prawdę swą głoś spokojnie i jasno, słuchaj też tego co mówią inni, nawet głupcy
i ignoranci, oni też mają swoją opowieść. Jeśli porównujesz się z innymi możesz stać się
próżny lub zgorzkniały, albowiem zawsze będą lepsi i gorsi od ciebie.

Ciesz się zarówno swymi osiągnięciami jak i planami. Wykonuj z sercem swą pracę,
jakakolwiek by była skromna. Jest ona trwałą wartością w zmiennych kolejach losu.
Zachowaj ostrożność w swych przedsięwzięciach - świat bowiem pełen jest oszustwa. Lecz
niech ci to nie przesłania prawdziwej cnoty, wielu ludzi dąży do wzniosłych ideałów
i wszędzie życie pełne jest heroizmu.

DESIDERATA

Krocz spokojnie wśród zgiełku i pośpiechu – pamiętaj jaki pokój może być w ciszy. Tak dalece jak to możliwe, nie wyrzekając się siebie, bądź w dobrych stosunkach z innymi ludźmi. Prawdę swą głoś spokojnie i jasno, słuchaj też tego co mówią inni, nawet głupcy i ignoranci, oni też mają swą opowieść. Jeśli porównujesz się z innymi możesz stać się próżny lub zgorzkniały, albowiem zawsze będą lepsi i gorsi od ciebie. Ciesz się zarówno swymi osiągnięciami jak i planami. Wykonuj z sercem swą pracę, jakakolwiek by była skromna. Jest ona trwałą wartością w zmiennych kolejach losu. Zachowaj ostrożność w swych przedsięwzięciach – świat bowiem pełen jest oszustwa. Lecz niech ci to nie przesłania prawdziwej cnoty, wielu ludzi dąży do wzniosłych ideałów i wszędzie życie pełne jest heroizmu. Bądź sobą, a zwłaszcza nie zwalczaj uczuć: nie bądź cyniczny wobec miłości, albowiem w obliczu wszelkiej oschłości i rozczarowań jest ona wieczna jak trawa. Przyjmij pogodnie to co lata niosą, bez goryczy wyrzekając się przymiotów młodości. Rozwijaj siłę ducha by w nagłym nieszczęściu mogła być tarczą dla ciebie. Lecz nie dręcz się tworam wyobraźni. Wiele obaw rodzi się ze znużenia i samotności. Obok zdrowej dyscypliny bądź łagodny dla siebie. Jesteś dzieckiem wszechświata, nie mniej niż gwiazdy i drzewa masz prawo być tutaj i czy to jest dla ciebie jasne czy nie, nie wątp, że wszechświat jest taki jaki być powinien. Tak więc bądź w pokoju z Bogiem cokolwiek myślisz o jego istnieniu i czymkolwiek się zajmujesz i jakkolwiek są twe pragnienia: w zgiełku ulicznym, zamęcie życia zachowaj pokój ze swą duszą. Z całym swym zakłamaniem, znojem i rozwianymi marzeniami ciągle jeszcze ten świat jest piękny. Bądź uważny, staraj się być szczęśliwy.

Tekst znaleziony w starym kościele
w BALTIMORE datowany w roku 1692

Bądź sobą, a zwłaszcza nie zwalczaj uczuć: nie bądź cyniczny wobec miłości, albowiem w obliczu wszelkiej oschłości i rozczarowań jest ona wieczna jak trawa. Przyjmij pogodnie to co lata niosą, bez goryczy wyrzekając się przymiotów młodości. Rozwijaj siłę ducha, by w nagłym nieszczęściu mogła być tarczą dla ciebie. Lecz nie dręcz się tworam wyobraźni. Wiele obaw rodzi się ze znużenia i samotności.

Jesteś dzieckiem wszechświata, nie mniej niż gwiazdy i drzewa, masz prawo być tutaj i czy jest to dla ciebie jasne czy nie, nie wątp, że wszechświat jest taki jaki być powinien.

Tak więc bądź w pokoju z Bogiem, cokolwiek myślisz i czymkolwiek się zajmujesz

i jakkolwiek są twe pragnienia: w zgiełku ulicznym, zamęcie życia, zachowaj pokój ze swą duszą. Z całym swym zakłamaniem, znojem i rozwianymi marzeniami ciągle jeszcze ten świat jest piękny.

Bądź uważny, staraj się być szczęśliwy”.

„Dezyderata” muzycznie w wykonaniu artystów z Piwnicy pod Baranami:

<https://youtu.be/L6HuFu9X0w0>

Sylwia Wieczorek